

Sygn. akt II KZ 27/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **D. C.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 września 2020 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu

Apelacyjnego w (...) z dnia 22 lipca 2020 r., sygn. akt II AKo (...)

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie II

K (...) Sądu Rejonowego w Ż.

p o s t a n o w i ł

utrzymać zaskarżone zarządzenie w mocy.

UZASADNIENIE

W dniu 23 października 2019 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynął wniosek skazanego D. C. o wznowienie postępowania w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego w Ż. . Stosownie do zarządzenia z dnia 25 lutego 2020 r. wezwano skazanego do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie wniosku przez adwokata albo radcę prawnego pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (k – 2408). W odpowiedzi skazany wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, ponieważ nie stać go na ustanowienie obrońcy z wyboru (k – 2417). W związku z pismem Sądu Apelacyjnego, administracja Zakładu Karnego w P. , w którym przebywał skazany, nadesłała

informację, że D. C. nie pracuje w jednostce penitencjarnej, dysponuje jednak kwotą 5.658,33 zł (stan na dzień 8 kwietnia 2020 r.) i nie ma informacji, by przeciwko skazanemu toczyły się postępowania egzekucyjne (k – 2425). W tym stanie rzeczy, zarządzeniem z dnia 29 kwietnia 2020 r. (k – 2427) odmówiono skazanemu wyznaczenia obrońcy z urzędu, ponieważ jest on w stanie ponieść koszty obrony z wyboru. W zażaleniu na to zarządzenie skazany podniósł, że rozdysponował posiadane pieniądze, m.in. w związku z prowadzonymi postępowaniami egzekucyjnymi (do zażalenia dołączono zestawienie dyspozycji z konta za marzec i kwiecień 2020 r.; z dokumentu tego wynika m.in., że w dniach 14 i 20 kwietnia 2020 r. skazany zadysponował przelewy po 2.000 zł każdy). Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKz (...), Sąd Apelacyjny w (...) utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie wskazując, że skazany dysponował środkami umożliwiającymi ustanowienie obrońcy z wyboru, a fakt, iż dokonał wyboru i przeznaczył środki finansowe na inne cele nie uzasadnia istnienia przesłanek wyznaczenia obrońcy z urzędu na podstawie art. 78 § 1 k.p.k. (k – 2437).

Zarządzeniem z dnia 22 lipca 2020 r., sygn. akt II AKo (....) Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania, ponieważ nie zastosował się on do wezwania i nie uzupełnił braku pisma procesowego (k – 2439).

Zarządzenie to zaskarżone zostało zażaleniem skazanego, w którym zarzucił on, że ustalenia leżące u podstaw odmowy wyznaczenia obrońcy z urzędu były błędne, ponieważ środki znajdujące się na jego koncie należały do tzw. „żelaznej kasy” i nie mógł nimi swobodnie dysponować, a nadto siedmiodniowy termin na ustanowienie obrońcy z wyboru jest zbyt krótki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata

albo radcę prawnego. Warunek ten stanowi wymóg formalny pisma procesowego, o czym skazanego pouczone i stosownie do art. 120 k.p.k. wskazano termin do uzupełnienia braku i konsekwencje zaniechania takiego uzupełnienia. O obowiązku sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata albo radcę prawnego skazany wiedział już w marcu 2020 r., wiedział również, że ustawowy termin na uzupełnienie braku wynosi 7 dni od otrzymania wezwania. Kwestia ta ma zasadnicze znaczenie, jeśli zważyć, że zaskarżone zarządzenie wydane zostało dopiero 22 lipca 2020 r. Nie można się również zgodzić ze skarżącym, że opisany wyżej przebieg postępowania pozbawił go prawa do skutecznego zaskarżenia wyroku Sądu Rejonowego nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, jakim jest wniosek o wznowienie postępowania. Z pisma z Zakładu Karnego w P. z dnia 10 kwietnia 2020 r. wynika, że zgromadzone na koncie depozytowym środki w kwocie 5.658,33 zł pozostawały do dyspozycji skazanego. Wbrew stanowisku skarżącego fakt ten potwierdza także zestawienie dyspozycji z konta depozytowego (m.in.: wspomniane wcześniej dwa przelewy po 2.000 zł oraz przelewy za prasę). Trafnie zatem Sąd Apelacyjny stwierdził, że skazany dysponował środkami umożliwiającymi ustanowienie obrońcy z wyboru, przeznaczył je jednak na inne cele, co było konsekwencją jego świadomego wyboru.

W zaistniałym stanie rzeczy stwierdzić trzeba, że zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania znajduje swoje uzasadnienie faktyczne i prawne, a zażalenie skazanego nie zawiera żadnych argumentów prowadzących do odmiennego stanowiska.

Na koniec należy zauważyć, że skazany może złożyć wniosek o wznowienie postępowania w każdym czasie, przy czym wniosek taki musi być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego i opłacony opłatą sądową w kwocie 150 złotych. Skazany może ubiegać się o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu i zwolnienie od opłaty, o ile wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny.

Kierując się powyższym, orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

